ARREST VAN HET HOF (Vierde kamer)
25 september 1985 *

In de gevoegde zaken 114 en 115/84,

betreffende verzoeken aan het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag van het tribunal de commerce te Melun, in de aldaar aanhangige gedingen tussen

SA Etablissements Piszko, J. Maroccini en Chambre syndicale nationale du commerce et de la reparation automobile (CSNCRA) enerzijds,

en

SA Dammarie Distribution „Centre Leclerc" (zaak 114/84),

en

SA Carrefour Supermarché (zaak 115/84) anderzijds,

om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 3, sub f, 5 en 36 EEG-Verdrag,

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE (Vierde kamer),

samengesteld als volgt: G. Bosco, kamerpresident, P. Pescatore, T. Koopmans, K. Bahlmann en T. F. O'Higgins, rechters,

advocaat-generaal: Sir Gordon Slynn
griffier: D. Louterman, administrateur

gelet op de opmerkingen ingediend door:

— SA Dammarie Distribution „Centre Leclerc", verweerster in het hoofdgeding in zaak 114/84, vertegenwoordigd door Ph. Jousset, advocaat te Laval;

— de Franse regering, vertegenwoordigd door S. C. de Margerie als gemachtigde, bijgestaan door I. Knock, administrateur;

* Procestaal: Frans.

— Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door haar juridisch adviseurs R.-C. Béraud en G. Marenco als gemachtigden, bijgestaan door N. Coutrelis, lid van haar juridische dienst;

gehoord de conclusie van de advocaat-generaal ter terechtzitting van 14 mei 1985,

het navolgende

ARREST

(omissis)

In rechte

1 Bij twee beschikkingen in kort geding van 12 maart 1984, ingekomen ten Hove op 26 april daaraanvolgend, heeft de president van het tribunal de commerce te Melun krachtens artikel 177 EEG-Verdrag verscheidene prejudiciële vragen gesteld over de uitlegging van de artikelen 3, sub f, 5 en 36 EEG-Verdrag, ten einde te kunnen beoordelen of een nationale wettelijke regeling die voor motorbrandstoffen een minimumdetailhandelsprijs verplicht stelt, verenigbaar is met het gemeenschapsrecht.

2 Deze vragen zijn gerezen in twee gedingen tussen enerzijds de SA Etablissements Piszko, gevestigd te Prigny, J. Maroccini, garagehouder te Prigny, en de Chambre syndicale nationale du commerce et de la réparation automobile, en anderzijds de SA Dammarie Distribution „Centre Leclerc" en SA Carrefour Supermarché, twee vennootschappen die winkelcentra exploiteren. Verzoekers in de hoofdgedingen hebben het tribunal de commerce verzocht, bij beschikking in kort geding de herstelmaatregelen te bevelen die noodzakelijk zijn om een einde te maken aan een kennelijk onrechtmatige situatie, en aan beide gedaagde vennootschappen te verbieden, motorbrandstoffen met toepassing van onwettige kortingen beneden de bij ministerieel besluit vastgestelde minimumprijzen ten verkoop aan te bieden en te verkopen.

3 De gedaagde vennootschappen hebben niet betwist, dat zij in februari 1984 benzine en superbenzine hebben verkocht tegen lagere prijzen dan volgens ministerieel besluit nr. 83-58/A van 9 november 1983 betreffende de detailhandelsprijzen van

motorbrandstoffen waren toegestaan. Zij hebben evenwel gesteld, dat dit besluit in strijd is met het gemeenschapsrecht en derhalve onwettig.

4 In zaak 114/84 heeft de nationale rechter het Hof de navolgende prejudiciële vragen gesteld:

„Moeten de artikelen 3, sub f, en 5 EEG-Verdrag worden uitgelegd als behelzende een verbod om in een Lid-Staat bij wege van wettelijke of bestuursrechtelijke bepaling vaste minimumprijzen in te voeren voor de detailverkoop — aan de pomp — van benzine en superbenzine?"

5 De in zaak 115/84 gestelde prejudiciële vragen luiden als volgt:

„1) Is het vaststellen van minimumprijzen verenigbaar met het in artikel 3 EEG-Verdrag neergelegde grondbeginsel van de vrije mededinging?

2) Kan een wettelijke regeling waarbij voor motorbrandstoffen een minimumprijs verplicht wordt gesteld, geacht worden te beantwoorden aan een doelstelling van openbare orde in de zin van artikel 36 EEG-Verdrag?"

6 De vragen betreffende de uitlegging van de artikelen 3, sub f, en 5 EEG-Verdrag zijn door het Hof reeds onderzocht in het arrest van 29 januari 1985 (zaak 231/83, Cullet, Jurispr. 1985, blz. 315). In die zaak diende het Hof tevens aandacht te besteden aan de bepalingen die de uitvoering van de in de artikelen 2 en 3 EEG-Verdrag genoemde beginselen verzekeren, in het bijzonder op het gebied van het vrije verkeer van goederen. Daarbij is het met name ingegaan op artikel 30 EEG-Verdrag, waarvan de uitlegging noodzakelijkerwijs voorafgaat aan die van het in de tweede vraag in zaak 115/84 genoemde artikel 36.

7 De in de onderhavige zaken omstreden prijsregeling is dezelfde als in zaak 231/83 aan de orde was; het enige verschil is, dat bij ministerieel besluit nr. 83-58/A van 9 november 1983, dat op de onderhavige feiten van toepassing was, voor benzine en superbenzine de marges van de kortingen op de krachtens de destijds geldende voorschriften vastgestelde maximumdetailhandelsprijzen waren vergroot. Voor de

toepassing van het gemeenschapsrecht stelt dit evenwel geen andere problemen aan de orde dan in vorenbedoeld arrest van 29 januari 1985 werden behandeld.

8 In dat arrest kwam het Hof tot de slotsom:

— dat de arikelen 3, sub f, en 5 EEG-Verdrag zich niet verzetten tegen een nationale wettelijke regeling volgens welke de nationale autoriteiten een minimumdetailhandelsprijs voor motorbrandstoffen vaststellen;

— dat artikel 30 zich tegen een dergelijke wettelijke regeling verzet, wanneer bij de vaststelling van de minimumprijs uitsluitend wordt uitgegaan van de overnameprijzen van de binnenlandse raffinaderijen en deze overnameprijzen gekoppeld zijn aan een plafondprijs die uitsluitend op de kostprijzen van de binnenlandse raffinaderijen is gebaseerd ingeval de Europese motorbrandstoffennoteringen meer dan 8% van die kostprijzen afwijken.

9 Met betrekking tot de uitlegging van artikel 36 EEG-Verdrag werd in hetzelfde arrest overwogen, dat een wettelijke minimumprijsregeling voor motorbrandstoffen niet kan worden geacht te beantwoorden aan een doelstelling van openbare orde in de zin van dit artikel.

10 Aangezien in de onderhavige zaken niet van nieuwe elementen is gebleken, kan voor de beantwoording van de door het tribunal de commerce te Melun gestelde vragen en de aan die beantwoording ten grondslag liggende overwegingen worden verwezen naar bovengenoemd arrest van 29 januari 1985, waarvan een afschrift aan dit arrest is gehecht.

Kosten

11 De kosten door de Franse regering en de Commissie wegens indiening hunner opmerkingen bij het Hof gemaakt, kunnen niet voor vergoeding in aanmerking komen. Ten aanzien van de partijen in de hoofdgedingen is de procedure als een aldaar gerezen incident te beschouwen, zodat de nationale rechterlijke instantie over de kosten heeft te beslissen.

HET HOF VAN JUSTITIE (Vierde kamer),

uitspraak doende op de door de president van het tribunal de commerce te Melun bij beschikkingen van 12 maart 1984 gestelde vragen,

verklaart voor recht:

1) **De artikelen 3, sub f, en 5 EEG-Verdrag verzetten zich niet tegen een nationale wettelijke regeling volgens welke de nationale autoriteiten een minimumdetailhandelsprijs voor motorbrandstoffen vaststellen.**

2) **Artikel 30 EEG-Verdrag verzet zich tegen een dergelijke wettelijke regeling, wanneer bij de vaststelling van de minimumprijs uitsluitend wordt uitgegaan van de overnameprijzen van de binnenlandse raffinaderijen en deze overnameprijzen gekoppeld zijn aan een plafondprijs die uitsluitend op de kostprijzen van de binnenlandse raffinaderijen is gebaseerd ingeval de Europese motorbrandstoffennoteringen meer dan 8% van die kostprijzen afwijken.**

3) **Een wettelijke minimumprijsregeling voor motorbrandstoffen kan niet worden geacht te beantwoorden aan een doelstelling van openbare orde in de zin van artikel 36 EEG-Verdrag.**

Bosco Pescatore

Koopmans Bahlmann O'Higgins

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 25 september 1985.

De griffier
P. Heim

De president van de Vierde kamer
G. Bosco